

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoEk/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316218039
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4316218039.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členov senátu JUDr. Dariny Vargovej a Mgr. Mareka Janigloša, v exekučnej veci oprávneného: Píla Zbrojníky, s.r.o., Zbrojníky 334, IČO: 36 540 510, zastúpeného JUDr. Alexandrom Kuchárikom, advokátom, J. Hollého 11, Levice, IČO: 31 140 114, proti povinnému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXXX/XX, C. D., o výkon exekúcie - vypratanie nehnuteľností, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11Er/1191/2016 a u súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Buriho, LL.M., Ku Bratke 3, Levice pod sp. zn. EX 11334/16, o odvolaní oprávneného proti I., II. a III. výroku uznesenia Okresného súdu Levice č. k. 11Er/1191/2016-687 zo dňa 03. 10. 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č. k. 11Er/1191/2016-687 zo dňa 03. 10. 2023 v I., II. a III. výroku **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu v časti zriadenia exekučného záložného práva za neprípustnú a v časti zriadenia exekučného záložného práva ju zastavil (I. výrok), vyhlásil exekúciu v časti vykonania exekúcie predajom nehnuteľností za neprípustnú a v časti vykonania exekúcie predajom nehnuteľností ju zastavil (II. výrok), námietkam povinného proti ďalším trovám exekúcie vyhovel (III. výrok) a námietku zaujatosti povinného voči súdnemu exekútorovi zamietol (IV. výrok).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ustanovení § 56 ods. 6 veta prvá, § 57 ods. 1 písm. g/, 2, § 58 ods. 1, § 61a ods. 1, 2, § 134 ods. 1, § 167 ods. 1, 2, § 196, § 202 ods. 1, 2, 5 a § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, § 151 a, § 151e ods. 2, § 151h ods. 6, § 151j ods. 1 a 151l ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 3, § 6 a § 22 ods. 1, 2 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov, § 30 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1, 2 písm. c/, 5, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že dňa 31. 01. 2023 mu bol doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie zriadením exekučného záložného práva a vykonaním exekúcie predajom nehnuteľností z dôvodu, že súdny exekútor vymáha ďalšie trovy exekúcie, ktoré mu v priebehu konania vznikli, konkrétne vo výške 5.476,71 eur. Súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti a následne vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti, ktorú má povinný vo svojom výlučnom vlastníctve, a ktorá sa nachádza v obci E., okres Levice, k. ú. F. E., ktorá je vedená na

Okresnom úrade Levice - katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX. Povinný opodstatnenosť svojho návrhu na zastavenie videl predovšetkým v absencii súhlasov záložných veriteľov na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti a v jej následnom predaji. Povinný uviedol, že na vyššie uvedenej nehnuteľnosti bolo ako prvé zriadené záložné právo na úver poskytnutý Všeobecnou úverovou bankou, a.s. na základe zmluvy zo dňa 07. 08. 2007 a následne dňa 20. 06. 2019 - na základe exekučného príkazu na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť vydaného súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Kapronczaiom v prospech oprávneného Slovenská sporiteľňa, a.s., a preto súhlas oprávneného - Píla Zbrojníky, s.r.o. nepostačuje na to, aby súdny exekútor pristúpil k vydaniu exekučnému príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľnosti.

4. Ďalej uviedol, že záložný veriteľ, ktorému ako prvému vzniklo (bolo zapísané) záložné právo k zálohu sa nazýva prednostný veriteľ. Prednostný veriteľ má voči ostatným záložným veriteľom, ktorí sú v poradí za ním silnejšie postavenie, ktoré sa prejaví pri uspokojovaní pohľadávky, resp. pri výkone záložného práva. Obdobne má silnejšie postavenie v poradí ďalší záložný veriteľ, ktorému vzniklo záložné právo neskôr, ale stále slabšie, ako má prednostný veriteľ

5. Zvýšenú právnu ochranu prednostného záložného veriteľa treba vnímať ako zákonom povolené obmedzenie pri výkone exekúcie: „Obmedzenie rozsahu exekúcie vyplývajúce z ustanovenia § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka súvisí s hmotnoprávnou úpravou záložného práva (§ 151a nasl. Občianskeho zákonníka), ktorá posilňuje ochranu záložného veriteľa. Súčasťou tejto ochrany je súhlas záložného veriteľa s exekúciou na záloh. Tento súhlas treba považovať za súčasť vzniku práva na súdnu a inú právnu ochranu v exekučnom konaní a za predpoklad na úspešné začatie a vedenie exekúcie. Zmyslom tohto súhlasu a základným účelom obmedzenia súdnej exekúcie podľa tohto a súvisiacich ustanovení Občianskeho zákonníka je hmotnoprávna ochrana postavenia záložného veriteľa, pričom táto ochrana bola premietnutá už do predpisov procesného práva (novelou Občianskeho súdneho poriadku a Exekučného poriadku). Takéto obmedzenia súdnej exekúcie sú prípustným prostriedkom uplatňovaným pri nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí (podobne aj PL. ÚS 21/00).“ (Nález Ústavného súdu PL. ÚS 20/05)

6. Ďalej poznamenal, že z priložených listinných dôkazov mal preukázané, že na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, nachádzajúcich sa v okrese Levice, obec E., k. ú. F. E., ktoré sú vo výlučnom vlastníctve povinného, sú ako farchy zapísané tieto záložné práva: záložné právo na úver poskytnutý Všeobecnou úverovou bankou, a.s. na základe zmluvy zo dňa 07. 08. 2007 a exekučné záložné právo, ktoré bolo zapísané dňa 20. 06. 2019 na základe exekučného príkazu vydaného súdnym exekútorom JUDr. Jozef Kapronczai, exekútorový úrad so sídlom v Galante, v prospech oprávneného (záložného veriteľa) Slovenská sporiteľňa, a.s. Poznamenal, že najneskôr, konkrétne dňa 13. 04. 2021 bolo zapísané exekučné záložné právo oprávneného.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že ako je zrejmé z podania súdneho exekútora, ktoré bolo doručené dňa 16. 03. 2023, súdny exekútor súhlasom záložných veriteľov nedisponuje, nakoľko zastával názor, že povinnosť žiadať súhlas (prednostného a skoršieho) záložného veriteľa mu neukladá žiadne zákonné ustanovenie.

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie zriadením exekučného záložného práva a vykonaním exekúcie predajom nehnuteľností je potrebné vyhovieť a predmetnú exekúciu v tejto časti vyhlásiť v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku za neprípustnú a zastaviť ju.

9. Súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní pridržal názoru Ústavného súdu vyjadreného v Uznesení I. ÚS 89/2017, ktorý sa priklonil k právnomu názoru uvedenému v Náleze III. ÚS 51/2014: ..., Nálezom sp. zn. III. ÚS 51/2014 z 1. júla 2014 ústavný súd vyslovil porušenie základného práva povinného v 1. rade (sťažovateľa v tej veci) na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 39 Er 505/10 zo 6. marca 2012 a predmetné rozhodnutie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení nálezu ústavný súd v podstatnom uviedol, že „okresný súd ako súd exekučný je v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie založenom na tvrdenom porušení § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 61a ods. 2 Exekučného poriadku súdnym exekútorom povinný skúmať, či súhlas vyžadovaný oboma uvedenými zákonnými ustanoveniami bol záložným veriteľom daný. Nedostatok tohto súhlasu nemožno ospravedlniť argumentáciou, podľa

ktorej zriadenie exekučného záložného práva nie je spôsobom vykonania exekúcie. Aj § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka, ba i § 61a ods. 2 Exekučného poriadku bez akýchkoľvek pochybností hovoria o vedení exekúcie na záloh, teda o celom procese smerujúcom k nútenému vymoženiu judikovanej pohľadávky, nielen o konkrétnom procesnom úkone ako súčasť tohto procesu. Preto formalistický argument okresného súdu, že zriadenie exekučného záložného práva nie je spôsobom vykonania exekúcie, nemožno akceptovať.“ V uvedenom náleze ústavný súd zotrval na svojich názoroch vyslovených vo veci sp. zn. III. ÚS 20/08, ktoré vychádzali z plenárneho rozhodnutia sp. zn. PL. ÚS 20/05, v ktorom plénum ústavného súdu nevyhovelo návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na vyslovenie nesúlady § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka s čl. 46 ods. 1 ústavy. V obidvoch uvedených rozhodnutiach ústavný súd dospel k záveru, že ak záložný veriteľ, ktorý nie je súčasne oprávneným, nesúhlasí s exekúciou, nemožno ju legálne viesť.“

10. Súd prvej inštancie ďalej poznamenal, že dňa 22. 03. 2023 doručil súdny exekútor súdu námietky povinného proti ďalším trovám exekúcie. K týmto námietkam súd prvej inštancie uviedol, že ak počas vykonávania exekúcie vzniknú súdnemu exekútorovi ďalšie trovy exekúcie, je súdny exekútor povinný vydať upovedomenie o ďalších trovách exekúcie. V ňom vyčíslil trovy exekúcie, ktoré mu dodatočne vznikli a neboli uvedené už v upovedomení o začatí exekúcie. Účastníci exekučného konania majú právo aj proti tomuto upovedomeniu podať v zákonom stanovenej 14 - dňovej lehote námietky. Poznamenal, že súd pri rozhodovaní o týchto námietkach postupuje rovnako ako pri rozhodovaní o námietkach proti trovám exekúcie. Súd prvej inštancie po preskúmaní námietok povinného ako aj upovedomenia o ďalších trovách exekúcie, vyjadrenia oprávneného a súdneho exekútora dospel k záveru, že námietky povinného sú čiastočne dôvodné, a preto im v časti vyhovel, tak ako je uvedené vo výrokovej časti (III. výrok) predmetného uznesenia.

11. Dňa 11. 05. 2023 predložil súdny exekútor súdu námietky zaujatosti súdneho exekútora zo dňa 05. 05. 2023, v ktorých povinný uviedol, že povinný podal voči súdnemu exekútorovi určovaciu žalobu s tým, že konanie je na súde prvej inštancie vedené pod sp. zn. 16C/76/2022. Súdny exekútor je v konaní zastúpený právnym zástupcom oprávneného, v čom povinný vidí zaujatosť súdneho exekútora. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že z obsahu exekučného spisu vyplýva, že výzva tunajšieho súdu na zaplatenie súdneho poplatku (v konaní 16C/76/2022), z ktorej, ako uvádza povinný sa dozvedel o možnej zaujatosti súdneho exekútora mu bola doručená dňa 26. 04. 2023. V zmysle § 30 ods. 5 Exekučného poriadku mu nasledujúcim dňom začala plynúť 5 - dňová lehota na podanie námietok. Tá mu uplynula dňa 03. 05. 2023 o 23:59 hod. Povinný podal námietky zaujatosti na poštovú prepravu dňa 05. 05. 2023, t. j. po lehote, a preto súd prvej inštancie námietku zaujatosti povinného voči súdnemu exekútorovi zamietol (IV. výrok).

12. Proti I., II. a III. výroku predmetného uznesenia podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

13. Konštatoval, že prvostupňový súd v bode 28. odôvodnenia napadnutého uznesenia uvádza, že súdny exekútor súhlasom záložných veriteľov nedisponuje nakoľko zastáva názor, že povinnosť žiadať súhlas prednostného a skoršieho záložného veriteľa mu neukladá žiadne zákonné ustanovenie, čo je právne nezmyselným a nepravdivým tvrdením prvostupňového súdu, evidentne v príkrom rozpore s vyjadrením súdneho exekútora zo dňa 16. 03. 2023, ktorý v žiadnom prípade neoznámil súdu, že súhlasom záložných veriteľov nedisponuje. Je to výmysel súdu bez dostatočného zistenia skutkového stavu, ktorým súd v tomto konaní hrubým spôsobom porušil svoje zákonom stanovené povinnosti, a to objektívne a dostatočne zistiť skutkový stav, aby mohol správne a objektívne rozhodnúť.

Poukázal na uznesenie ÚS SR I. ÚS 324/2010-14, podľa ktorého sa priklonil k právnemu názoru Okresného súdu Bratislava III, podľa ktorého súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu aj nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Zmyslom ustanovenia § 61a ods. 2 Exekučného poriadku bolo teda výslovne priamo v exekučnom poriadku upraviť procesný postup súdneho exekútora, za akých podmienok je možné vykonať exekúciu na záloh. Záloh, ktorý je zaťažovaný záložným právom, možno postihnúť v rámci exekučného konania iba za podmienky, že oprávnený je aj záložným veriteľom. alebo ak nim nie je, tak iba so súhlasom záložného veriteľa, čím je postavenie záložného veriteľa v rámci exekučného konania posilnené. Exekútor môže

v priebehu exekučného konania na výslovný návrh oprávneného zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného, čo sa stalo aj v tejto exekučnej veci.

Ďalej poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra v rámci exekučného konania, konkrétne na uznesenie č. k. 18Er/1198/2014-25 zo dňa 22. 01. 2015, podľa ktorej súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že argumentáciu povinného, podľa ktorej exekútor nezákonne zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného, nakoľko na to nemal súhlas prednostného záložného veriteľa ŠFRB, považuje za nesprávnu nakoľko na zriadenie exekučného záložného práva vo vlastníctve povinného nie je potrebný súhlas prednostných záložných veriteľov, zákon na to vyžaduje iba návrh oprávneného.

Súd prvej inštancie teda nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci na základe hrubého porušenia práv oprávneného, teda žalovaného na objektívne a dôsledné zistenie skutkového stavu, čím došlo k hrubému porušeniu práv oprávneného. Poukázal aj na skutočnosť uvedenú v podaní súdneho exekútora zo dňa 16. 03. 2023, ktorý žiadal aby povinný v exekučnom konaní preukázal skutočnosť, že exekútor nedisponuje súhlasnými stanoviskami záložných veriteľov zapísaných na LV č. XXX. Túto skutočnosť Okresný súd Levice úplne odignoroval, navrhnuté dôkazy nevykonal, jednoznačne potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale naproti tomu svojvoľne a právne nezmyselne uviedol, že exekútor nedisponuje súhlasom záložných veriteľov.

Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania v bode III. výroku napadnutého rozhodnutia, uviedol, že považuje toto rozhodnutie za predčasné vzhľadom na zmätočné rozhodnutie uvedené vo výrokoch I. a II. napadnutého uznesenia.

13. V závere podaného odvolania oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti zriadenia exekučného záložného práva zamietá, návrh povinného návrh na zastavenie exekúcie v časti vykonania exekúcie predajom nehnuteľností zamietá a návrh povinného o námietkach povinného proti ďalším trovám konania zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

14. K predmetnému odvolaniu sa vo vyjadrení zo dňa 30. 10. 2023 vyjadril súdny exekútor, pričom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie v časti zriadenia exekučného záložného práva zamietá, návrh povinného návrh na zastavenie exekúcie v časti vykonania exekúcie predajom nehnuteľností zamietá a návrh povinného o námietkach povinného proti ďalším trovám konania zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Poukázal na svoj prípis zo dňa 15. 03. 2023 vo veci vyjadrenia sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom sa nevyjadril žiadnym takým spôsobom, z ktorého by bolo zrejmé, že nedisponuje súhlasom záložných veriteľov. Obaja záložní veritelia so skorším poradím udělili písomný súhlas na výkon exekúcie na záloh a k predaju zálohu na exekučnej dražbe v danom exekučnom konaní, a to prednostný záložný veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. listom zo dňa 16. 07. 2021 a záložný veriteľ s rozhodujúcim poradím Slovenská konsolidačná, a.s. (predtým Slovenská sporiteľňa, a.s.) listom zo dňa 20. 07. 2021. Až následne a po právoplatných rozhodnutiach súdu o podaniach povinného sa pristúpilo k vydaniu upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 07. 10. 2022 a k vydaniu exekučného príkazu na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 07. 10. 2022. Podotkol, že v čase pristúpenia k spôsobu vykonania exekúcie predajom nehnuteľností vo vlastníctve povinného, disponoval súhlasmi prednostných záložných veriteľov s výkonom exekúcie na záloh. Zo súdneho spisu nie je zrejmá ani tá skutočnosť, že by sa súd dopytoval vo veci existenciou súhlasov s výkonom exekúcie na záloh priamo či už prednostných záložných veriteľov, samotného oprávneného resp. jeho právneho zástupcu, alebo súdneho exekútora.

Ďalej uviedol, že nezriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve povinného na výslovný návrh oprávneného mohlo dôjsť k jeho výraznému poškodeniu ako budúceho záložného veriteľa, pričom dal do pozornosti, že návrhom oprávneného na zriadenie exekučného záložného práva je súdny exekútor viazaný Súdny exekútor ako štátom splnomocnená osoba musí viesť exekúciu takým

spôsobom, aby jeho konanie bolo v súlade s Ústavou SR, zákonmi a inými všeobecne záväznými predpismi.

V súvislosti s trovami konania uviedol, že podľa právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Jednotlivé úkony právnej služby musia byť posudzované samostatne zo zreteľom na to, či išlo o odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý strane sporu vznikol v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Suma vo výške 5.450,14 eur (trovy oprávneného) priznaná právoplatným uznesením súdu ako peňažný nárok oprávneného v danom exekučnom konaní a aj suma vo výške 770,70 eur ako ďalšie trovy oprávneného vzniknuté v exekučnom konaní predstavujú ďalšie trovy exekúcie na strane oprávneného, ktoré vznikli počas vykonávania exekučného konania, a ktoré boli účelne zo strany oprávneného vynaložené. O tieto vyššie uvedené sumy sa navyšuje pohľadávka na strane oprávneného, ktorú súdny tvorí tak ďalší základ pre výpočet odmeny súdneho exekútora. Akýkoľvek nárast príslušenstva pohľadávky, vzniknutý či už pred samotným začatím exekučného konania, alebo po začatí exekučného konania a to v ktoromkoľvek jeho štádiu tvorí taktiež samostatný základ pre výpočet odmeny súdneho exekútora, na ktorú ma súdny exekútor taktiež nárok. To isté platí aj pri opakujúcich sa plneniach, úrokoch z omeškania, atď., ktoré vznikajú po začatí exekúcie, a tvoria základ pre výpočet odmeny súdneho exekútora. Konštatoval, že trovy súdneho exekútora sú vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, pričom exekučný súd svojím rozhodnutím uprel súdnemu exekútorovi právo vlastníť majetok, čím sa mohol dopustiť porušenia jedného z jeho základných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

15. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom odvolania oprávneného, odvolacími dôvodmi ako i zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pričom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 03. 10. 2023 je v napadnutej časti (I., II. a III. výrok) potrebné podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a ust. § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 27. 10. 2016, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Levice zo dňa 24. 09. 2014 č. k. 9C/26/2014-20, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06. 10. 2014 a vykonateľnosť dňa 07. 11. 2014. Súd prvej inštancie poverením zo dňa 03. 11. 2016 poveril súdneho exekútora vykonaním predmetnej exekúcie. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 08. 03. 2018 č. k. 11Er/1191/2016-56 zamietol námietky povinného zo dňa 22. 05. 2017 proti exekúcii vedenej pod sp. zn. 11Er/1191/2016 a zamietol námietky povinného proti trovám exekúcie vedenej pod sp. zn. 11Er/1191/2016. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 09. 2020 v spojení s uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 14. 09. 2020 č. k. 11Er/1191/2016-115. Následne súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 19. 11. 2021 č. k. 11Er/1191/2016-308, ktorým návrh povinného zo dňa 23. 09. 2020 na zastavenie exekúcie zamietol, návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 23. 04. 2021 zamietol a zamietol aj námietky povinného voči ďalším trovám exekúcie. Rozhodnutie v časti zamietnutia námietok voči ďalším trovám exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 11. 2021. V ostatnej časti nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 14. septembra 2022 sp. zn. 9CoE/101/2022. V priebehu konania podal povinný návrh na zastavenie exekúcie a odklad exekúcie, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 11Er/1191/2016-486 zo dňa 03. 01. 2023 tak, že návrh na zastavenie zamietol a odklad exekúcie nepovolil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť v časti zamietnutia dňa 18. 01. 2023 a v časti nepovolenia odkladu dňa 18. 09. 2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 07. 09. 2023 sp. zn. 9CoEk/4/2023. Dňa 31. 01. 2023 bolo súdu prvej inštancie doručené od povinného podanie zo dňa 30. 01. 2023, ktorým navrhol zastavenie exekúcie zriadením exekučného záložného práva a vykonaním exekúcie predajom nehnuteľností. Dňa 16. 03. 2023 bolo súdu prvej inštancie od povinného doručené podanie zo dňa 16. 03. 2023 označené ako „Námietky povinného voči ďalším trovám exekúcie“. Dňa 11. 05. 2023 bolo súdu prvej inštancie od povinného doručené podanie zo dňa 05. 05. 2023 označené ako „Námietka zaujatosti súdneho exekútora“. Dňa 03. 10. 2023 vydal súd prvej inštancie napadnuté uznesenie, ktorým vyhlásil exekúciu v časti zriadenia exekučného záložného práva za neprípustnú a v časti zriadenia exekučného záložného práva ju zastavil (I. výrok), vyhlásil exekúciu v časti vykonania exekúcie predajom nehnuteľností za neprípustnú a v časti

vykonania exekúcie predajom nehnuteľností ju zastavil (II. výrok), námietkam povinného proti ďalším trovám exekúcie vyhovel (III. výrok) a námietku zaujatosti povinného voči súdnemu exekútorovi zamietol (IV. výrok).

17. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 243h ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom v čase rozhodovania odvolacieho súdu, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

Podľa § 9a ods. 1 vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 31. 03. 2017, ak to povaha veci nevyučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa § 61a ods. 2 vyššie citovaného zákona v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekučné konanie na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ alebo ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí.

18. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- neboli splnené procesné podmienky,
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

19. Podľa § 151h ods. 6 Občiansky zákonník, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ alebo ak záložný veriteľ s výkonom rozhodnutia alebo s exekúciou súhlasí.

20. Odvolací súd poznamenáva, že exekučné konanie na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ alebo ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí. Toto obmedzenie rozsahu exekúcie súvisí s hmotnoprávnou úpravou záložného práva (ust. § 151a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa Exekučného poriadku, ak Občiansky zákonník (ust. § 151m ods. 8) alebo osobitný zákon neustanovuje inak, čo treba skúmať najmä pred udelením poverenia na vykonanie exekúcie. Na predmet zálohu možno viesť exekúciu aj vtedy, ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí. Tento súhlas treba považovať za súčasť vzniku práva na súdnu a inú právnu ochranu v exekučnom konaní a za predpoklad na úspešné začatie a vedenie exekúcie. Zmyslom tohto súhlasu je hmotnoprávna ochrana postavenia záložného veriteľa. Občiansky zákonník ust. § 151h ods. 6 osobitne rieši otázku, kedy možno postihnúť záloh v rámci exekučného konania, ak bol zaťažený záložným právom. Záloh, ktorý je zaťažený záložným právom, možno postihnúť v rámci exekučného konania, iba za podmienky, že oprávneným je zároveň aj záložným veriteľom, alebo ak ním nie je, tak iba s jeho súhlasom. Ide o posilnenie postavenia záložného veriteľa v rámci exekučného konania.

21. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že podaním zo dňa 30. 01. 2023 povinný navrhol zastavenie exekúcie zriadením záložného práva a vykonaní exekúcie predajom nehnuteľností, pričom poukázal na to, že súdny exekútor nepredložil súhlas od záložného veriteľa ani od súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia, ktorých záložné práva boli na LV č. XXX zapísané v skoršom poradí, ktorým postupom porušil ust. § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 61a ods. 2 Exekučného poriadku. Predmetné podanie bolo následne zo strany súdu prvej inštancie zaslané tak oprávnenému, ako aj súdному exekútorovi s možnosťou vyjadriť sa k nemu. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti predovšetkým vyjadrenie súdneho exekútora zo dňa 15. 03. 2023, v ktorom okrem iného poznamenal, že žiadne ustanovenie Exekučného poriadku ani iného právneho predpisu neustanovuje súdnému exekútorovi predkladanie súhlasu záložného veriteľa akémukoľvek účastníkovi exekučného konania.

22. S poukazom na povinným namietanú absenciu súhlasov záložných veriteľov a následné vyššie uvedené vyjadrenie súdneho exekútora zo dňa 15. 03. 2023 však nie je odvolaciemu súdu zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie dospel k záveru, že súdny exekútor súhlasom záložných veriteľov nedisponuje (bod 28. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Konštatovanie súdneho exekútora, že žiadne ustanovenie Exekučného poriadku ani iného právneho predpisu neustanovuje súdnému exekútorovi predkladanie súhlasu záložného veriteľa, podľa názoru odvolacieho súdu automaticky neznamená, že takýmito podkladmi nedisponuje.

23. Z napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie je zrejmé, že práve otázka existencie súhlasu záložných veriteľov bola z jeho pohľadu v predmetnej veci kľúčová, keďže v bode 34. jeho odôvodnenia konštatoval, že súdny exekútor postupoval v rozpore so zákonnými ustanoveniami (§ 61a ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka nemohol), keď si pred tým, ako zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach povinného a vydal exekučný príkaz na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností, nevyžiadal súhlas záložných veriteľov, ktorých vznik záložného práva predchádzalo vzniku záložného práva oprávneného. V nadväznosti na túto skutočnosť súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie zriadením exekučného záložného práva a vykonaním exekúcie predajom nehnuteľností je potrebné vyhovieť a predmetnú exekúciu v tejto časti vyhlásiť v zmysle § 57 ods.1 písm. g/ Exekučného poriadku za neprípustnú a zastaviť ju (výrok I. a II.).

24. Ako už bolo vyššie naznačené, súd prvej inštancie sa uspokojil s tvrdeniami povinného v návrhu zo dňa 30. 01. 2023 a bez výraznejšieho skúmania ustálil, že súdny exekútor s požadovanými súhlasmi nedisponuje. Sám súd prvej inštancie pritom v bode 35. odôvodnenia napadnutého uznesenia poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 51/2014, ktorého časť i citoval: „...okresný súd ako súd exekučný je v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie založenom na tvrdenom porušení § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 61a ods. 2 Exekučného poriadku súdnym exekútorom povinný skúmať, či súhlas vyžadovaný oboma uvedenými zákonnými ustanoveniami bol záložným veriteľom daný.“ Aj s poukazom na tento nález je teda odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie pochybil, keď nevyvinul žiadnu aktivitu za účelom overenia existencie požadovaných súhlasov. Súdu prvej inštancie nič nebránilo kontaktovať či už oprávneného, prednostných záložných veriteľov alebo súdneho exekútora, prípadne si od neho zapožičať exekučný spis.

25. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odôvodnenie uznesenia exekučného súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Exekučný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

26. So zreteľom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia exekučného súdu je nepreskúmateľné, majúce za následok porušenie práva odvolateľa na spravodlivé súdne konanie a odňatie možnosti odvolateľa konať pred súdom. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, v I. a II. výroku zrušil a vec mu, podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP, vrátil na ďalšie konanie.

27. Pokiaľ ide odvolaním napadnutý III. výrok (súd námietkam povinného proti ďalším trovám exekúcie v časti vyhovie), z odôvodnenia napadnutého uznesenia dospel odvolací súd k záveru, že sa jedná

o výrok závislý od výrokov I. a II. a preto nemôže samostatne existovať. Súd prvej inštancie totiž nepriznanie niektorých z ďalších trov exekúcie odôvodnil práve tým, že súdny exekútor zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnostiach povinného v rozpore so zákonom, ktorý postup sa v zmysle vyššie uvedeného ukázal ako nesprávny.

28. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o návrhu povinného zo dňa 30. 01. 2023 s tým, že bude mať povinnosť skúmať existenciu vyššie uvádzaných súhlasov záložných veriteľov, ktorých vznik záložného práva predchádzalo vzniku záložného práva oprávneného. Rovnako bude povinnosťou súdu opätovne rozhodnúť aj o námietkach povinného voči ďalším trovám exekúcie zo dňa 16. 03. 2023.

29. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 10 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 420 – ust. § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.